

at give deres Indflydelse paa Styrelsen af Kommunens Anliggender en afgørende Virkning. Det maa derfor ikke mindst for Købstædernes Vedkommende anses for uforsvarligt at gaa bort fra Toklasse-Systemet, og derved prisgive ikke alene den hidtidige højstbeskattede Del af Skatteyderne, men hele Mellemlassen og største Delen af de mindre næringsdrivende for Afgørelser, trufne af det store Antal af Ydere, der kun udrede en uforholdsmæssig lille Del af Kommunens Skatter.

Da Købstadkommunalloven af 26. Maj 1868 har den for Landkommunalloven af 6. Juli 1867 afvigende Bestemmelse, at medens den almindelige Vælgerklasse efter sidste vælger den mindre Del af Sogneraadets Medlemmer, vælges den større Del af Byraadets Medlemmer af den almindelige Vælgerklasse, kunde der have været Anledning til for Byernes Vedkommende at bibeholde den dobbelte Stemmeret, men Flertallet anser det dog for forsvarligt at opgive denne ogsaa for Købstadkommunernes Vedkommende (se Ændringsforslag Nr. 18) naar Bestemmelsen i § 6 i Købstadkommunalloven af 26. Maj 1868 om, at den højstbeskattede Femtedel skal have udredet mindst de $\frac{2}{3}$ af Kommunens samtlige Skatter ikke genoptages, hvilken Bestemmelse er fuldstændig afvigende fra, hvad der Aaret forud blev vedtaget for Landkommunernes Vedkommende. Ved den Udvikling Byerne i de forløbne 40—50 Aar ere undergaaede og særlig efter Vedtagelse af de ny Skattelove ere Forholdene i den Grad forrykkede, at en sliig Bestemmelse aldeles ikke passer for Nutiden.

Uden at det ved Statistikkens Hjælp er lykkedes at tilvejebringe tilstrækkelige Oplysninger, tør man dog vistnok antage, at man er gaaet ud fra, at den højstbeskattede Femtedel udreder mindst $\frac{2}{3}$ af Kommunens samlede Skatter, men en saadan Antagelse har i Tidens Løb ikke holdt Stik, idet der ifølge de sidste statistiske Meddelelser af 74 Købstæder og Handelspladser kun findes 6, hvor det ikke har været nødvendigt at supplere den ene Femtedel, den højst-

beskattede Vælgerklasse, med Vælgere fra de andre fire Femtedele for at naa til $\frac{2}{3}$ af det samlede Skattebeløb. Forholdet er blevet forrykket fra at skulle være $\frac{1}{5}$ til $\frac{1}{4}$ og sikkert nu i adskillige Købstæder til $\frac{1}{3}$; som særligt oplysende Eksempel i saa Henseende kan anføres, at man i Esbjerg er naaet saa vidt, at alle kommunale Vælgere maa opføres som højstbeskattede, uden at der endog herved naas til $\frac{2}{3}$ af Byens samlede Skatter, og der er Sandsynlighed for, at lignende Forhold efterhaanden ville udvikle sig i andre Købstæder. Som det fremgaar af fornævnte Ændringsforslag Nr. 18 har man for Tiden bibeholdt den nugældende Fordeling af Byraadens Medlemmer, hvorved der tilfalder den store Vælgerklasse Valget af den større Del af Byraadets Medlemmer, men maatte der i Henhold til § 2 i Købstadkommunalloven af 26. Maj 1868 ved Omordning af Rets- og Administrationsforholdene ske Forandring med den af Kongen beskikkede Borgmester som Formand for Byraadet, anses det naturligt og rimeligt, at Spørgsmaalet om en forandret Deling samtidig tages under Overvejelse. Ved Ændringsforslag Nr. 2 har Flertallet tiltraadt Valgret og Valgbarhed for ugifte, skatteydende Kvinder for Byernes Vedkommende, ligesom det ogsaa her tiltræder Indførelsen af Forholdstalsvalgmaaden.

For Københavns Vedkommende gaar Forslaget ud paa Indførelsen af Forholdstalsvalgmaaden, hvad Flertallet tiltræder, og Forslaget gaar derhos ud paa, at Valgretsgrænsen, der nu er draget ved 1,000 Kr., nedsættes til 800 Kr.

Forholdet er nu det, at Skattegrænsen i Almindelighed er sat ved en Skatteindtægt af 400 Rdl. (800 Kr.), medens Valgretsgrænsen, som nævnt, er draget ved en Skatteindtægt af 500 Rdl. (1,000 Kr.). Lovforslaget lader Skattegrænsen uforandret, men sætter Valgretsgrænsen ned til 800 Kr. Udvalgets Flertal anser det derimod for rigtigst at gaa den modsatte Vej ved at flytte Skattegrænsen op til 1,000 Kr. Naar man i 1861 satte den kommunale Skattegrænse ved 400 Rdl.